

Testeboåns naturreservat

med

Sveriges nordligaste ekskog

Områdesbeskrivning till skalbaggsinventeringen 2005

Länsstyrelsen
Gävleborg

Göran Sjöberg
Gästriklands Entomologiska
Förening

Sveriges nordligaste ekskog

Testeboåns naturreservat

Beskrivning av de områden som undersökts i samband med skalbaggsinventeringen 2005

Göran Sjöberg, Gävle med stor hjälp av **Pavel Bina, Tjeckien**

Testeboåns ekskogsområde i centrala Gästrikland, där den företagna insektsinventeringen skett sommaren 2005, utgör det nordligaste sammanhängande ekskogsbeståndet i Sverige.

Ekskogen är i huvudsak belägen inom Testeboåns naturreservat. Förutom ett liknande skogsbestånd i Gudbrandsdalen i sydöstra Norge, som ligger några mil nordligare än denna Svenska ekskog och några spridda förekomster av sommarek på Norska västlandet, är den nu inventerade ekskogen längs Testeboåns stränder i trakterna av Oslättfors 2 mil nordväst om Gävle centrum, den nordligaste förekomsten av sommarek, *Quercus robur* på den Palearktiska kontinenten. Det är framför allt den nordliga belägenheten detta ekbestånd har som inspirerat oss till undersökningen.

Drygt 200-åriga ekar mellan Engelska Parken och Kokhusholemn

Ett annat skäl till inventeringen är också det nästan häpnadsväckande faktum att ingen inventering av områdets skalbaggsfauna någonsin gjorts. När frågan om återupptagna inventeringar på Spjutholmen, invid det sedan länge välkända och välinventerade Båtforsområdet i nordöstra Uppland blev aktuellt, tillsammans med inventeringar längs flera av Dalälvens strandområden i andra delar av södra Gästrikland med spridda ekförekomster, föreslog vi att man samtidigt borde passa på att göra jämförande studier i Testeboåns "jungfruliga" lövskogsbestånd med dess rikliga förekomst av sommarek, ask och lönn med spridda inslag av lind och hassel. Detta för Norrland något exotiska lövskogsbestånd återfinns där än bryter fram genom det kuperade moränlandskapet med små forsar mellan slättlandets myrar och gamla slättade strandängar. Där Testeboån enbart flyter fram i områden utan forsar, växer rikliga bestånd av asp, björk och al längs dess stränder. Vissa alar i området har imponerande dimensioner på drygt 3 m i brösthöjd. Nedströms Brännsågen växer stora bestånd av den fina ormbunken safsa. Sedan flottningen upphört har stora insatser gjorts för att återställa ån i det skick den varit innan flottningsföretagen rensat ån. Detta till fromma för såväl insektslivet som ädelfisken och uttern.

Där ån löper fram genom slättlandet dominerar al, björk och asp längs stränderna

Den företagna inventeringen har huvudsakligen skett på de platser inom Testeboåns naturreservats nordvästra delar vi ansett vara mest inventeringsvärda och lättast att nå under hela inventeringsperioden. Av dessa skäl har inventeringen koncentrerats till området mellan Oslättfors bruk och den stora ön Forsbyholm. De områden vi också skulle kunnat tänka oss att inventera närmare beträffande skalbaggar är området söder om Ellermurarna mellan Brännsågen och järnvägsbron samt "arkipelagen" nedströms Brännsågen. Det senare området, liksom "arkipelagen" uppströms Forsbyholm, bedömdes dock som alltför besvärliga att under hela sommaren regelbundet hinna med att besöka. Området vid järnvägsbron har endast besökts ett par gånger.

Nordvästra delarna av **Testeboåns naturreservat** med i artikeln beskrivna områden

Ekområdet är koncentrerat kring forsarna nedströms Oslättfors. Ekar finns dock från öarna i Grytströmmen, där Testeboån lämnar Ockelbo kommun, ner till Norra Åbyggeby där E4 korsar Testeboån.

Skogsstyrelsens karta med ekbestånden och enskilda ekar rödmarkerade

Inom denna åsträcka, som fågelvägen utgör en sträcka på c:a 1 mil, är ekarna koncentrerade till 6 – 7 områden. Genom Skogsstyrelsens ekinventering vintern och våren 2005 har vi fått en närmast unik bild av områdets ekbestånd där i princip varje ek längs denna åsträcka dels positionsbestämts med GPS, dels verifierats i fråga om storlek och status. Totalt hyser området runt 2500 ekar så stora att man i normalt språkbruk kallar dem träd. De kraftigaste och sannolikt äldsta ekarna i området, med en omkrets i brösthöjd på drygt 4 m torde ha en ålder av c:a 300 år. Det är också glädjande att notera att ollonsättningen de senaste varma somrarna varit mycket god, varför det gamla talesättet att ”grevar och ekar inte går norr om Dalälven” här kommer helt på skam.

Vid skalbaggsinventeringen har fönster- och fallfällor koncentrerats till fyra områden som sammantaget hyser det tätaste och för skalbaggsfaunan sannolikt intressantaste bestånden. De inventerade områdena, som framgår av kartan ovan, är Engelska parken strax nedströms Oslättfors bruk, Kokhusholmen med ”Myrsön”(norra Gustafsholmen), Nyhammarsån och den stora ön Forsbyholm. Inventeringen har skett från slutet av maj till oktober 2005. De inventerade områdena skiljer sig sinsemellan ganska mycket trots att alla utvalts p.g.a. sin rika ekförekomst. Vi hoppas därför att sammanställningen av det insamlade skalbaggs-materialet på ett givande sätt ska spegla områdenas olika karaktärer. Under de första veckorna av juni 2005 hade vi även några fällor på och invid den stora ek som växer på den största ön i Grytströmmen ett par km upp-ströms Oslättfors i Testeboån.

Ekskogsbeståndet

Man kan snabbt konstatera att stora delar av Testeboåns ekskogsbestånd är påverkat av det intensiva slätterbruk som sannolikt under bortåt 200 år bedrivits längs åns sidvallsängar. På själva översilningsmarkerna växer givetvis inga ekar men längs de högre utkanterna av dessa slättermarker, d.v.s. invid åbrinkarna, finns mycket intressanta ekbestånd. Många tecken tyder på att där slätterbruk bedrivits i någon form har även ekskogsbeståndet vårdats och sannolikt

också befrämjats genom aktiva åtgärder av olika slag. Det kan möjligen vara fråga om ren plantering men kanske handlar det mest om röjning av gran, asp och björk.

Karta från 1832 över Testeboområdet: Lundbosjön – Oslåttfors bruk med markerade inägor

Av gamla kartor, sägner och övrigt historiskt material, varav dock det mesta ännu återstår att utforska för oss som gjort denna inventering, framgår att Bergsfogden Johan Röök fick privilegier att anlägga en stångjärnssmedja med hammare och två härdar vid Lundbosjöns utlopp i Testeboån. Detta var samtidigt som de äldsta nu levande ekarna i området bör ha grott. Utifrån det material vi undersökt kan man inte, som man på vissa håll antytt, dra slutsatsen att ekbeståndet skulle vara planterat i samband med att bruket anlades. Vi har vid undersökningar funnit klara bevis på att ekbeståndet i området är ursprungligt, vilt och naturligt, d.v.s. sannolikt en liten rest sedan värmetiden för flera tusen år sedan. Det dokument som klarast styrker detta är 1828 års Landshövdingeberättelse där följande står skrivet på sidan 28:

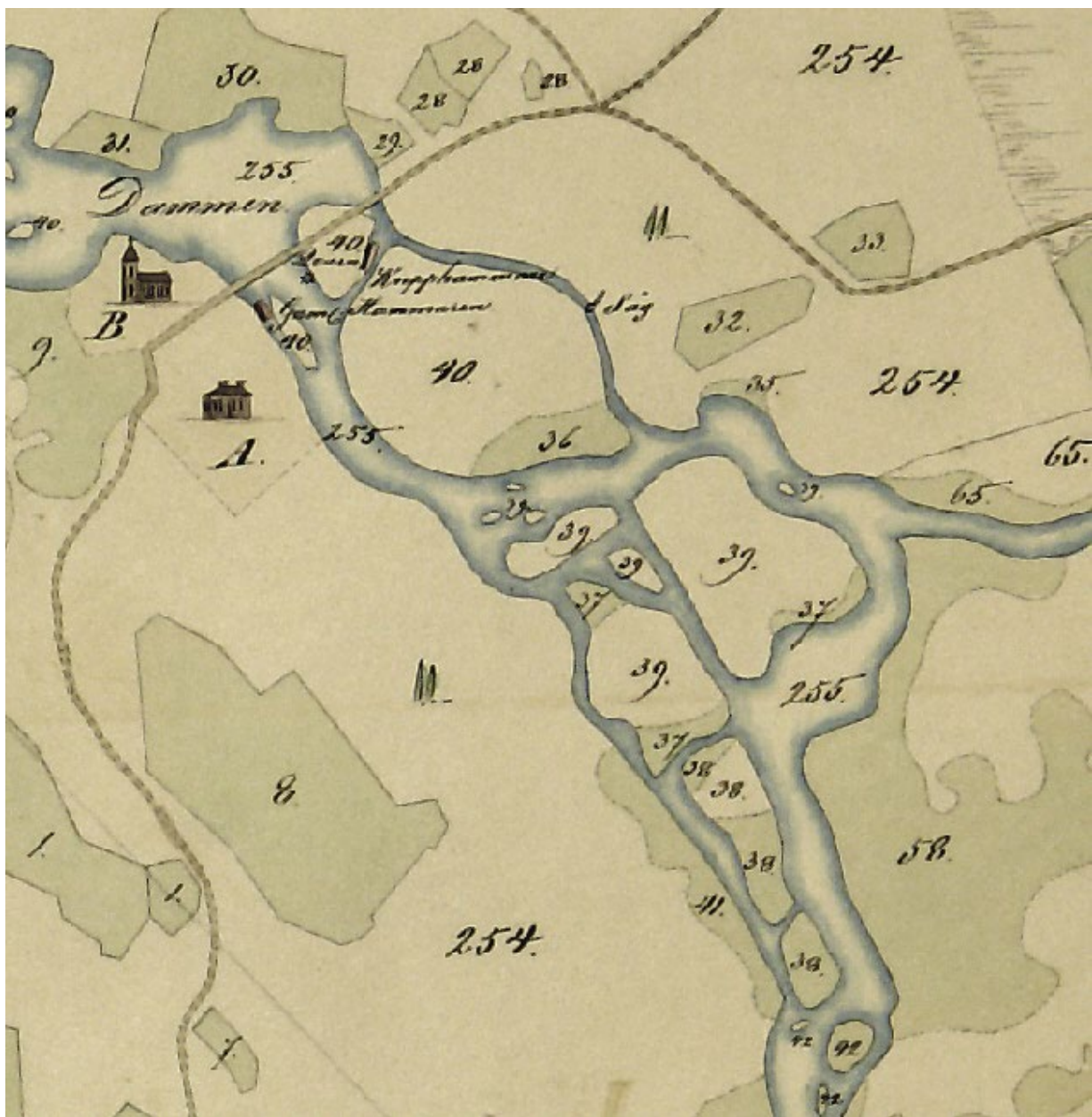
Gestrikland kan äfven, i växt-geografiskt
hänseende, betraktas som ett gränsland, of-
vanom hvilket den nordiska naturen på vegeta-
tionen börjar att märkbart yttra sina verkningar.
Eken växer ännu vildt vid Oslåttforss Bruk i Hil-
le Socken, något öfver en mil norr om Gelle,
och uthärdar troligen på detta ställe den sistå
kampen emot klimatet.

Helt klart är dock att den kulturpåverkan området utsatts för under de 300 år som förflutit sedan bruket grundades, i högsta grad gynnat bestånden av såväl ek som lind. Detta framstår idag som än mer uppenbart när denna kulturpåverkan, med bl. a. slätter och vård av de i området växande lövträden, tyvärr sedan lång tid tillbaka helt upphört. Med största sannolikhet är detta, tillsammans med ändrad vattenföring i vissa områden, speciellt vid Nyhammarsån, en starkt bidragande orsak till varför ekarna det senaste halvsekle uppenbarligen fått det alltmer besvärligt att klara sig. Mer om detta nedan.

Engelska Parken – f.d. beteshagarna nedströms Oslättfors bruk

Strax söder om bruket finns ett område som tidvis gått under namnet "Engelska Parken". Området anlades sannolikt under mitten av 1800-talet, i den tidens anda, av brukspatronen på brukets herrgård. En mängd olika trädslag planterades varav ännu en del intressanta träd finns kvar strax nedom de byggnader där herrgården tidigare låg. Herrgårdsbyggnaden uppfördes 1833. Hur långt ner denna park och dess promenadstråk sträckte sig har vi inte kunnat klarlägga men sannolikt sträckte den sig inte längre än till de nordligaste småöarna nedströms bruket.

Vid samtal med ortsbefolkningen har framkommit att denna "anlagda park" sannolikt varit betydligt mindre än vi tidigare trott. Av nedanstående karta framgår att stora delar av området på öarna strax söder om byn, som idag genomkorsas av strövstigar med små broar mellan öarna, tidigare varit beteshagar. Det torde här stå helt klart att den mängd ekar, varav åtskilliga med en ålder på över 200 år, som finns i detta område omöjligt kan ha planterats i samband med att bruket anlades.

Karta från 1838 över området nedströms Oslättfors bruk:

Nr 39 och 40 utgör inägor för "Beteshagar och Backar"

Nr 29 – 38 är inägor som nyttjats som Åker, Äng och Tomtmark

Vid bruket tillverkades huvudsakligen spik fram till 1880-talet. Från år 1900 ändrades inriktningen på verksamheten till skogs- och jordbruk under Korsnäs sågverks AB:s styre .

Det vi särskilt uppmärksammat under den senaste tiden är dessa beteshagars uppenbara betydelse för ektätheten. Sedan omfattningen av betesmarkerna klarlagts kan vi konstatera att det är just i dessa beteshagar vi nu återfinner de största ekbestånden. Särskilt de områden på kartan på föregående sida som markerats med nr 39 och 40, d.v.s. inägor med beteshagar och backar enligt nedanstående bilder, hyser nu utomordentligt intressanta ekbestånd. Det torde inte vara en alltför djärv i slutsats att betesdjuren varit av godo för ekarna i dessa områden. Sannolikt är det helt enkelt så att just betesdjuren, som de överallt uppträder i beteshagar, gärna uppsöker den svalkande skuggan under ekarnas ljuva grönska och där både skiter och urinerar i en omfattning som gör att dessa ekar därigenom får ett utomordentligt stort näringstillskott.

Att dessa ekar idag, när djuren försvunnit och uppväxande granar hindrar inströmmande solljus, mår utomordentligt dåligt är knappast förvånande. Endast de ekar som ännu står relativt soligt med friskt näringsrikt strömmande vatten kring sitt rotsystem mår idag riktigt bra.

Här nedan och på nästa sida visas en del av beskrivningen till den gamla kartan över Oslättforsområdet från 1832. Man ska här särskilt uppmärksamma den oerhörda betydelse man då uppenbarligen lade vid just alla slätterängar. Varje liten markbit som lämpat sig för slätter är noga utmärkt med såväl nummer som namn och areal !

Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar		Härd, äng och beteshagar	
Frågor. 1		Frågor. 2	
Härd, äng och beteshagar</			

Uppenbarligen är förhållandena också mycket gynnsamma längs Testeboåns system av små forsar nedströms bruket. Årlig vårflod med friskt strömmande vatten gynnar eken under dess kraftiga tillväxtperiod strax efter lövsprickningen. Åns förhållandevis varma vatten skyddar då också ekarna från den för dessa känsliga lövträd så förödande nattfrosten, något som absolut inte får underskattas här i Norrland.

Den alltmer igenväxta parken bjuder ännu på vackra scenerier med vattenspeglar mellan de små öar som sammanvävs med bekväma träbroar.

Gamla ekstubbar visar att här funnits ekar under långt mer än 300 år.

Göran vid Fönsterfälla

Områdets små stigar växer igen allt mer men visst är området en spännande plats en skön vårmorgon vilket framgår väl av nedanstående bild. Den skira vårgrönskan övergår dock redan i juni till en mörk, kompakt, fuktig och kall skog med ett helt annat scenario är vårgrönskan.

På öarna finns flera hundra ekar varav minst ett femtiotal riktigt stora träd. Ett antal ekar har fallit och utgör nu imponerande lågor. Några av de större träden har även håligheter. För den vedlevande skalbaggsfaunan borde det kunna vara en optimal lokal så här långt norrut. Trots att vi vid inventeringen funnit en hel del intressanta arter saknas dock flera som borde finnas här utifrån de förutsättningar som området torde kunna erbjuda. Om orsaken härtill kan vi nu bara spekulera. Det kan finnas flera, t.ex. ofullständig inventering p.g.a. för få fällor, för kort inventeringstid, dåligt väder under inventeringsperioden, eller att förväntade djur helt enkelt inte finns här uppe i norr. Något vi inventerare alltmer lutar åt, efter åtskilligt funderande under sommarens inventeringar på olika platser här och vid Dalälven, är om inte bristen på solljus kring området ekar och särskilt då på de lågor som borde kunna bjuda livsrum åt en mängd olika skalbaggsarter är den främsta orsaken till saknade arter.

Under sommaren har en mängd journalister från alla lokaltidningar, DN, SVT och Sveriges Radio besökt våra inventeringar. Vi har sett detta som ett synnerligen viktigt led i arbetet att få upp såväl allmänhetens som beslutsfattares ögon för det rika djurliv som finns i denna nordliga utpost av vårt lands ädellövskogsbestånd. Naturligts har frågorna om ekens betydelse för såväl faunan som floran särskilt belysts. Helt naturligt kommer då också frågor upp om de hot ädellövskogen står inför.

Mäktiga stubbar och lågor ligger spridda i området. Flera döda ekar står än så länge upprätt mellan de uppväxande granbestånden

Under de senaste 50 åren har tyvärr inget gjorts åt det alltmer uppväxande granbeståndet som helt klart hämmar solens instrålning. Denna brist på solljus med åtföljande kyla som leder till en låg temperatur i veden är särskilt förödande för just ekarna och alla de djur och lavar som har eken som värdträd. Eken är tveklöst det lövträd i vårt land som kräver mest sol och värme. Tyvärr finns, som ovan sagts, inga tidigare insamlingar gjorda i området varför det är svårt att

veta hur skalbaggsfaunan utvecklats under de senaste hundra åren. Det torde dock stå helt klart att om inget drastiskt görs kommer de rester av en tidigare given vedlevande skalbaggsfauna, som uppenbart borde finnas i alla dessa gamla ekar, att gå förlorad. Detta vore än mer tråkigt som detta är hela den Eurasiska kontinentens yttersta nordvästra utpost med de speciella genetiska värden detta har.

Granarna har säkert funnits i området under lång tid. Det är dock lätt att se att flertalet stora gamla granar står högre än den omgivande marken, antingen på kullar eller helt enkelt på stenar. Sannolikt har granarna genom åren klarat sig bra på dessa höjder då området utsatts för översvämningar vid kraftiga vårflöden. Många av dessa högt belägna granar mår också betydligt bättre än de som står lågt och fuktigt. Flera av de senare är nu döda. Tyvärr har dock uppenbarligen Testeboåns vattenflöde sedan lång tid tillbaka inte kunnat hejda de missanpassade granarna från att växa upp och beskugga kringstående ekar och andra lövträd. Med största sannolikhet tilläts heller inte granar att etablera sig runt befintliga ekar när området sköttes om under brukets storhetstid. Förmodligen är de årliga översvämningar som tidigare bör ha skett då ån var helt outbyggd nu betydligt fridsammare genom de dämmen som finns på olika ställen i ån från södra Hälsingland. Numera sker riktiga översvämningar endast vid extrem vårvärme när stora snömängder ännu finns kvar norr om Ockelbo. Detta har skett ett par gånger de senaste 50 åren.

Hackspettarna har penetrerat såväl liggande som stående döda träd

Den Engelska parkens glansperiod är sedan lång tid förbi. Någon strävan från naturvårdens sida att återskapa själva parken finns inte. Målet för områdets framtida skötsel bör vara, att utifrån de utomordentligt gynnsamma förutsättningar som uppenbarligen finns i området för ädellövträden ek, lind och ask, ge dessa arter med sina speciella insekter och lavar, möjlighet att åter få den värme som dessa träd, såväl som dess "gäster", kräver. Det viktigaste man då bör göra är att röja bort de skuggande granarna som hindrar den värmande solinstrålningen.

Granskogen breder allt mer ut sig i "parken"

Flera av broarna i mycket dåligt skick

Med största sannolikhet skulle även ett borttag av de granar som skuggar befintliga ekar och andra värdefulla lövträd, i enlighet med det förslag som utarbetats av Skogsstyrelsens representanter, också öka områdets attraktivitet för de boende och andra besökare i Oslättfors samhälle. Det är naturligtvis inte fråga om att alla granar ska tas bort. De gamla granar som i flera fall utgör både märkliga och värdefulla exempel på naturens mångfald liksom alla granar som står så att inga ekar eller andra lövträd hämmas därav ska givetvis få stå kvar. Alla granlågor sparas.

Göran vid en av de många gamla, helt mossklädda, lågorna i Engelska Parken. 250-årig ek i bakgrunden

Kokhusholmen med ”Myrsön” (norra Gustafsholmen)

Några hundra meter nedströms den s.k. Engelska parken pressas ån ihop till en smal fåra väster om den s.k. Kokhusholmen.

Kokhusholmen och ”Myrsön”(norra Gustafsholmen) ”Myrsöns” lummiga strandzon

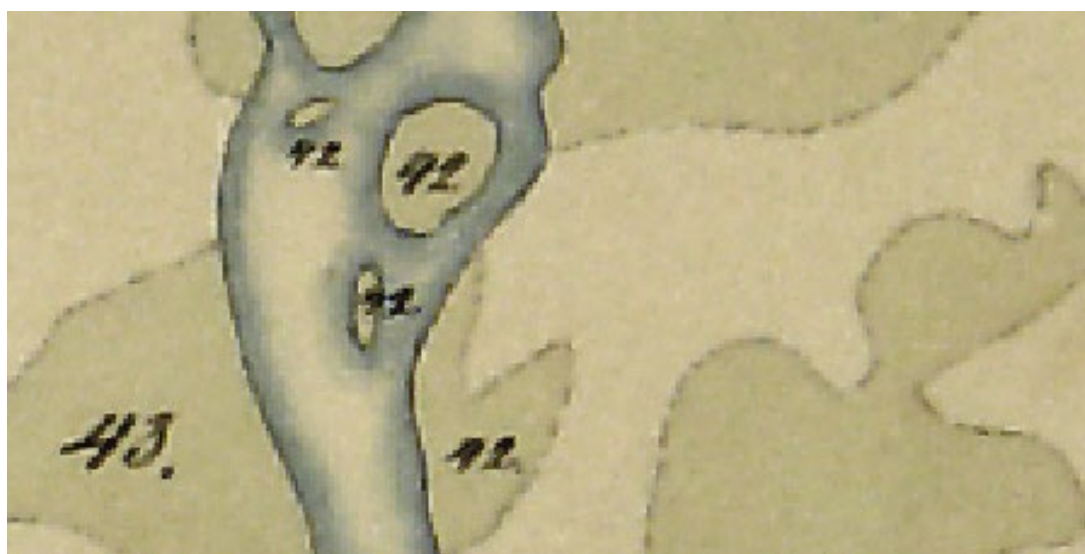
Åns västra sida domineras här av gamla sidvallsängar som nu håller på att växa igen med björk sedan all slåtter upphört. Dessa marker är alltför blöta för eken.

Ute i ån finns en liten ö som Pavel kallat för "Myrsön" p.g.a. alla stackmyror vi hittat där. Ekområdet Kokhusholmen – Myrsön omfattar en yta av c:a 2 ha, varav "Myrsön" c:a 2000 kvm. Under vintern 2006 har vi på den gamla kartan hittat namnet Gustafsholmarna för de tre öar och höjden i sydvästra hörnet av Kokhusholmen. Eftersom vi i allt fällmaterial och i denna uppsats tidigare nyttjat arbetsnamnet "Myrsön" får detta namn stå kvar tills vidare. Rätteligen bör dock alla lokaler med namnet "Myrsön" bytas ut mot "norra Gustafsholmen"

Av nedanstående karta kan man även här konstatera att lokalen nr 43 som kallas "Bålstaäng", eller nåt liknande, nyttjades för slätter. Dessa marker har avbildats nederst på föregående sida.

Området nedströms "Engelska Parken". "Myrsön" eller norra Gustafsholmen strax norr om 255 Observera Kokhusholmen! Den korsas nu av väg och järnväg och är därför inte längre någon ö.

Detalj av ovanstående karta. Vi föreslår en spång över till norra Gustafsholmen och en vajerflotte över ån mellan "fastlandet" på Kokhusholmen vid nr 42 till andra sidan. Här flyter Testeboån ganska lugnt varför det lämpar sig bra med en vajerflotte. Utanför norra Gustafsholmen är ån alltför strid för en flotte. Se bild 5 sidor framåt på detta "strida" ställe.

Såväl strandzonen på Kokhusholmen som själva Myrsön hyser ett flertal gamla grova ekar med en brösthöjdsdiameter på dryga metern. Dessa tillsammans med några riktigt grova aspar pekar på områdets uppenbara värde för en mängd arter. Vid första anblicken verkar området också vara det paradiset för vedlevande skalbaggar vi letat efter. Det påminner mycket om liknande fina öar i Båtforsområdet i nedre Dalälven.

Myrsön kan normalt inte nås annat än med kajak eller med vadarbyxor. Den utgör ett perfekt område för utplacering av fall- och fönsterfällor. Öns inre är bevuxen med ett tiotal riktigt grova ekar varav några är s.k. hålträdd. Ett par döda ekar står ännu upprätt tillsammans med ett fåtal yngre som kämpar i mörkret. Återväxten är dock närmast obefintlig. Därtill är det alldeles för mörkt. En stor mängd granar finns på ön, såväl gamla och friska som döda. Ett flertal stora granlågor ligger kors och tvärs. Inslag finns av lönn och rönn. Längs stränderna växer många aspar, vilka tillsammans med öns alla granar, starkt skuggar såväl marken som ekarna.

Liknelsen med Båtforsområdet stämmer dock inte helt. Närmare studier av de fällfångade skalbaggarne visar att fångsten varit synnerligen individfattig även om vi, som förväntat, funnit några riktigt sällsynta och hotade arter. Det senare bekräftar områdets potential som en verkligt fin och skyddsvärd lokal. Flera av öns stora fina ekar är sorgligt nog helt insnärjda i uppväxande granar. Som en följd av dessa granar är markvegetationen mycket sparsam.

En ännu levande jätte

En av många graninsnärjda ekar

Några bilder från "Myrsön" (norra Gustafsholmen) i Testeboån vid Kokhusholmen

Öns mycket rika bestånd av gamla ekar, varav flera hålträd, bör rendera i ytterligare undersökningar. Den påvisade förekomsten av några av undersökningens värdefullaste arter uppväger den individfattiga fällfångsten. Mer om detta i Hans Erik Wanntorps rapport och analys av det material som insamlats under sommaren 2005

Vi föreslår att de granar och yngre aspar som mest skuggar de ännu levande ekarna fälls med stor försiktighet så att ekarna inte skadas. Spar så höga granstubbar som möjligt. Övriga granar och aspar ringbarkas. De nya högstubbarna av gran liksom granlågorna kommer att bli värdefulla substrat för granberoende baggar eftersom de granlågor som nu finns på ön alla är gamla.

Strandområdet på Kokhusholmen, till höger på bilden ovan, har tidigare med största sannolikhet nyttjats för slåtter. Ekarna är lokaliserade vid forsen i områdets norra del medan slåttermarkerna söder därom är alltför blöta för eken. Här finns gott om asp och björk. Den största aspen, med en diameter på 70 – 80 cm, växer invid kanalen på fastlandet mitt emot "Myrsön"

100 m öst om åfåran tar barrskogen vid. Detta är inget ovanligt i sig. Det som däremot är speciellt för denna plats är den oerhörda mängd stackmyror med väldiga myrstackar som finns här.

Även på den lilla Myrsön finns en myrstack. Helt uppenbart är att områdets stora myrpopulation har en kraftig negativ påverkan på områdets övriga insektsfauna. Detta märks särskilt i vårt fällmaterial där ju påfallande få insekter fångats just på denna plats.

Vid den lilla kanal som åtskiljer Myrsön från fastlandet på Kokhusholmen finns Testeboåns märkligaste ek. Med sin vågräta, fem meter långa stam ut över sundet, trotsar den alla naturens tyngdlagar. Att denna märkliga ek, med en stamdiameter på minst 80 cm, med sin brutna "fot" inte fallit ner i ån förefaller lika obegripligt varje gång man kommer till platsen. Utifrån den topp som vuxit upp sedan den brutits kan man anta att den "stått" i detta läge under sannolikt minst 100 år! Observera särskilt den "brutna" foten och den lodräta toppen! Se även bild ovan

Längs Kokhusholmen finns några döda granar som möjligen kan ha dött tack vare hög vattenförling då dessa står mycket lågt nära vattnet. I strandzonen, innan barrskogen tar vid, 100 m in från stranden, finns en del ekar och många grova aspar. Om det inte vore för alla stackmyror skulle sannolikt detta vara en fantastiskt intressant plats. De mycket stora myrstackarna visar ju att området hyser en stor mängd insekter som förmår föda dessa stora myrsamhällen. Här vore det mycket spännande att ha någon form av ljusfällor för att få ett grepp om den insektsfauna detta relativt lilla område, med alla dess olika biotoper, kan bjuda på.

Mitt emot Kokhusholmen och Myrsön, norr om de blöta igenväxande sidvallsängarna finns ett litet urskogsområde som också mycket påminner om Båtforsområdets vildaste delar i Dalälven. Området är svårt att nå. Någon form av bro eller vajerflotte över ån skulle underlätta besök på denna spännande lokal. Vi förordar att man här på åns västra sida lämnar denna "urskog" till s.k. "fri utveckling". Jämförelser kan då göras med Myrsön som vi anser bör rensas från gran för att ge öns mäktiga ekar och dess innevånare ytterligare en chans. Vi är inte främmande för att man på "Myrsön" också aktivt genom plantering hjälper till med återetablering av ek.

Urskogsområde väst om Kokhusholmen

"Myrsön" från "urskogssidan" på Testeboåns västra strand. Observera att man knappt ser de mäktiga ekarna för alla granar och aspar. Nedströms detta ställe föreslår vi en vajerflotte till "urskogen" på översta bilden.

Nyhammarsån

Ett par hundra meter nedströms Myrsön flyter den lilla Nyhammarsån ut i Testeboån. Denna c:a 1 km långa å förbinder Lundbosjön med Testeboån. Ungefär halvvägs mellan Nyhammar, den lilla bosättningen vid Lundbosjön där Nyhammarsån börjar, och utflödet i Testeboån finner vi en av Testeboåns intressantaste lokaler med flera mycket grova ekar, åtskilliga lindar och rikligt med hassel. Här kan man vid besök svårligen tro att man befinner sig i Norrland. Det är också det område som "känns" skönast av åns alla ekområden.

Man når området lättast via en gammal körväg från vägen mellan Osättfors och Nyhammar. Trevligaste sättet att närma sig denna "lövsal" är att vid högvatten paddla från Oslättfors via Testeboån upp genom Nyhammarsån. Med bara lite vård kan lövsalen dessutom bli ännu bättre

Här har vi placerat ett 40-tal fönsterfällor och mer än hundra fallfällor på en yta av drygt 2 ha. Området utgör en moränkulle i ett i övrigt helt slätt landskap där ån under sannolikt mycket lång tid lämnat rikligt med slam och sediment som byggt upp näringsrika översilningsmarker runt denna moränkulle. Området verkar vara totalt orört sedan slätterbruket upphörde för mer än ett halvsekel sedan. Varken här eller på någon av de andra undersöka områdena, förutom Engelska parken, har vi under hela våren, sommaren och hösten 2005 någonsin sett en enda människa vilket är ganska märkligt med hänsyn till områdets naturvärden bara någon mil från Gävle centrum. Folk lämnar uppenbarligen inte gärna rastplatserna vid Brännsågen och Rovän.

Översilningsmarkerna, som brukar kallas sidvallsängar, vilka omger Nyhammarslokalen, har varit föremål för årliga skördar av vinterfoder under flera hundra år. På moränkullens högsta punkt finns ännu resterna kvar av en hölada som ett minne av tider då dessa marker sannolikt utnyttjades intensivt. Muntliga uppgifter tyder på att dessa sidvallsängar, som har en areal om minst 5, men kanske ända till 10 ha, kan ha nyttjats för slåtter långt in på 1900-talet. Av kartan på föregående sida kan man se att moränkullen egentligen är en liten ö då den är avsnörd av en smal å eller kanal genom den stora sidvallsängen mellan ekarna och skogen väster om området.

Områdets sidvallsängar är ännu efter 50 år endast längs kanterna bevuxna med en del videsnår och aspsly. Älgarna håller effektivt ner aspen i lagom beteshöjd, 80 cm. På åtskilliga ha har dock inte ens dessa buskar och lövträd kunnat etablera sig i den täta och mycket tuviga gräsvålen. På sidvallsängarna påträffas ännu den rödlistade Sotnätfjärilen, *Melitaea diamina*. Värdeväxt för denna fjäril är några små bestånd av Flädervänderoten, *Valeriana sambucifolia*.

En mycket sliten Sotnätfjäril visade sig vid DN-journalisternas besök vid Nyhammarsån. På den högra bilden visar och demonstrerar Pavel Bina hur fallfällorna vittjas. Siri och Göran från Länsstyrelsen i bakgrunden.

Innan dämnet vid Nyhammar anlades strömmade sannolikt en stor del av Testeboåns vatten via Lundbosjön genom Nyhammarsån. Det vattenfall som då fanns vid Nyhammar måste vid kraftig vårflod ha varit en mäktig syn. Den väldiga urgröpning som skett i moränryggen nedströms Nyhammar visar med vilken kraft den ursprungliga ån omformat landskapet. Dagens lilla vattenflöde, som endast medger kajakpaddling vid enstaka tillfällen då vattnet släpps på vid Nyhammar, kan naturligtvis inte alls jämföras med tidigare okontrollerade vattenflöden. Tyvärr är vattenflödet numera inte större än att strömstararna i forsarna kan fotvandras på åbotten med ryggarna ovan vattenytan ! (vid pilen nedan) Nyhammarsåns ringa vattenflöde har, såvitt vi vid inventeringen kunnat bedöma, tillsammans med det avbrutna slätterbruket, påverkat området på ett synnerligen negativt sätt.

Vårflodens näringsrika översvämningar, som också håller undan små granplantor vilka inte tål att stå i djupt vatten någon längre tid, är sedan länge ett minne blott. Så länge sidvallsängarna slåttades hölls säkert också granar och aspar borta från ekmarkerna. Kanske nyttjades då även hasselbuskarna vilka sannolikt kunde ge en del hasselnötter när det fick mer sol i det då betydligt öppnare landskapet. Att vattenflödet under forna tider varit betydligt större än idag syns tydligt vid den fors som finns några hundra meter uppströms åns utflöde i Testeboån. Här kan man lätt se med vilken kraft den strida vattenströmmen spolat bort all morän upp till blockstorlek. Stenblocken ligger här ännu helt blottade ett femtiotal meter in från den rännil som nu utgör åfåran. För övrigt ett mycket besvärligt ställe att vandra på ! Se nedan.

Att en vårmorgon träda in i denna lövsal, då marken täcks av vitsippor och liljekonvalj, när fågelsången från bofink och svarthätta är bedövande, när den första makaonfjärilen patrullerar längs åstranden, är verkligen en naturupplevelse, väl i klass med de finaste strövtåg i den Öländska Mittlandsskogen. Ovan avbildade lindar växer mitt i området på den torraste platsen. Träden verkar vara i fint skick. Även mot lindarna utgör säkert alla uppväxande granar ett hot, om än dock ännu inte lika akut, som mot de stora ekarna nedan. Flera ekar är här tyvärr döende.

Nyhammarslokalen kan delas upp i två delar. Den sydvästra udden är delvis avgränsad av en ständigt vattenfylld sänka med en mängd vatteninsekter och vattensalamandrar (ovan). På själva udden står en av de största ekarna. (ovan och nedan till vänster). Nedan till höger står områdets friskaste ek. Den växer norr om ”stubben”, på nästa sida, och har under de senaste 10 åren uppenbarligen fått mycket sol genom den öppning som bildats då ”jättestubbeken” fallit.

Några mindre hålträd finns också vars gömmor kanske vore något för en slag- eller lappuggla ?

De ur entomologisk synvinkel sannolikt intressantaste ekarna vid Nyhammarsån utgörs nog av de riktigt gamla individerna och de som fallit och numera ligger som värdefulla lågor. De äldsta och största ekarna har en omkrets på mer än 3 m i brösthöjd. Områdets största ek, som tyvärr för ett tiotal år sedan splittrats i två jättelika lågor, är nu bara en 4 m hög stubbe med en omkrets i brösthöjd på 4,25 m. Ur en av dessa lågor har vi tagit ut en kil för att kunna räkna årsringarna. Dessa årsringar, som omfattar en tidsrymd av drygt 100 år, visar att tillväxten varit i stort sett konstant under alla dessa år. Utifrån detta utsnitt har vi beräknat ekens ålder till c:a 290 år. Eftersom eklågan legat minst 10 år bör eken ha grott runt år 1700, men möjligen ett tiotal år tidigare. Ekens mitt utgörs nästan alltid av mulm varför någon exakt räkning av årsringarna ända sedan den grott inte är möjlig att göra. Det är också vanskligt att utifrån årsringarna fastställa ett trädets ålder de första 10–15 åren. Nedan: Ulf Nylander söker skalbaggar.

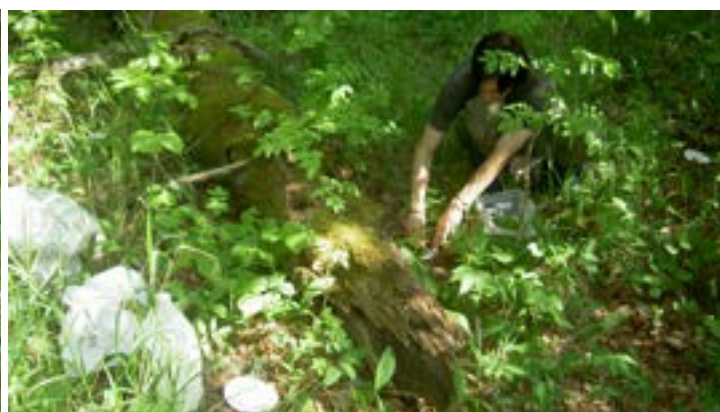
Den stora ekstubben och dess topp har undersökts på olika sätt med såväl fönster- som fallfällor

Ytterligare ett par eklågor finns i området varav en ligger så till att den under några av dagens timmar får en del sol. Denna låga har också givit de största fångsterna i fönsterfällorna.

En hona av den vanliga men mycket vackra Skulderbocken, *Oxymirus cursor*, tittar fram under en ekbarkspringa.

Fallfällorna i området sköttes av Pavel medan Göran tog hand om fönsterfällorna

Tyvär finns även i detta område en hel del granar. Några av dessa har dött och lutar mot en mycket hög ek som tyvärr också torde vara död inom något år. Varför just denna ek, som trots att den ser väldigt fräsch ut, nu nästan dött vet vi inte men att de två döda stora granar som lutar sig mot dess topp spelat en viss roll i detta torde inte vara helt uteslutet.

Den största eken i området, uppvisar en mängd svaveltickor vilket är bra för de vedlevande skalbaggar men inte hälsosamt för eken själv. Det verkar som om svaveltickan blivit allt vanligare i ekbeståndet under senare år. I området finns också flera gamla björkar, björkstubbar och björklågor. Högstubben ovan och till höger uppvisar i toppen ett fint gångsystem av björksplintborren, *Scolytus ratzeburgi*. Denna högstubbe var så mjuk, nästan som vadd, att vi var tvungna att binda fast fönsterfällan, som syns på nästa sida, med ett snöre runt dess stam. Förutom dessa intressanta gnagspår var det spännande att studera en av de många spindlar som utnyttjade våra fönsterfällor som fäste för sina egna fångsnät.

Dödsföraktande hade den här spänt upp sitt nät bara några centimeter ovan den giftiga glykollblandningen. Förmodligen är detta en art av släktet Linyphia. Förutom flera tusen skalbaggar tog vi naturligtvis också hand om alla andra typer av insekter som föll i våra fällor såsom tvåvingar, steklar och sländor. Under försommaren hamnade även en del spindlar i fällorna.

Orsaken till varför vi blivit så förtjusta i Nyhammarslokalen är de grova ekarna och de för Norrland ovanligt rika hasselsnåren. Intressant är också att konstatera kampen mellan granarna och översvämningarna. De granar som lever och mår bra har som tidigare omtalats ofta grott på en sten eller annan hög plats. Detta åskådliggörs mycket bra på ovanstående bild där granfoten riktigt klänger runt den sten den först grott på. Större delen av rotsystemet ligger blottlagt ovan mark vilket sannolikt varit en förutsättning för att den kunnat klara tidigare översvämningar. Denna gran hör till dem som funnits här medan området ännu slättades och sannolikt också betades av såväl nötboskap som hästar. Lätt hästbete, liksom allt slags skogsbete har varit, och är naturligtvis än idag, en synnerligen viktig stimulans för den biologiska mångfalden.

De fina hasselbestånden vid Nyhammarsån.

Forsbyholm

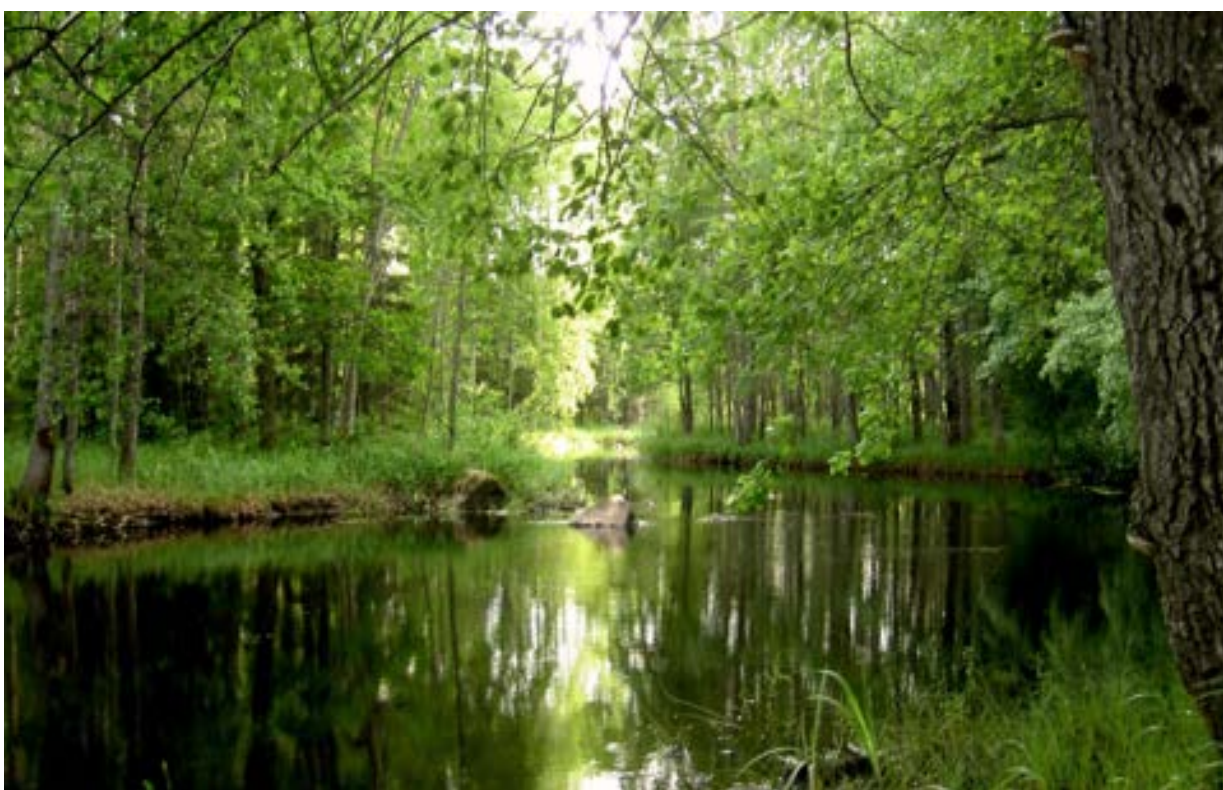
Drygt 3 km nedströms Nyhammarsåns utlopp i Testeboån stöter vi på en av åns största öar, Forsbyholm. Med en längd av 600 m och en största bredd på 150 m upptar denna långsmala ö en yta av c:a 5 ha. Öns västra del, d.v.s. uppströmssidan, består av en moränrygg vilken ån genomskurit på två sidor så att en ö bildats mitt i ån. Framför denna kulle, på uppströmssidan, finns ett mycket fint och fräscht, ganska ungt, ekbestånd bestående av nära hundra träd med en ålder av upp till 150, möjligen 200 år. På andra sidan moränryggen, som här korsas av en av Sveriges största kraftledningar, breder så ön ut sig österut. Den antar här en helt annan skepnad. Likt omgivande marker på fastlandet är ön här helt platt. Dock verkar strandbrinkarna dränera det inre av ön varför denna uppvisar en helt annan jordmån och växtlighet än omgivande sankmarker. Möjligen har såväl slamavlagringarna, som den slåtter som även här pågått långt in på 1900-talet, bidragit till att öns centrala delar närmast har karaktär av övergiven åkermark. Öns östra del består uteslutande av starrbevuxna marker där åstränderna utgörs av en lodrät brink på flera meters djup till åns botten. Som omtalats ovan korsas ön av stora kraftledningar.

För skötsel och inspektion av dessa var man tidigare, före helikopterns tid, beroende av att kunna vandra längs ledningsgatorna. För att ta sig över Testeboån har man därför byggt två fina hängbroar som gör det lätt att nå ön från både söder och norr.

Förhoppningsvis kan någon bidra till att hängbroarna underhålls och att plankor byts ut då dessa nu är i så dåligt skick att allt beträdande, enligt uppsatta skyltar, sker på egen risk !

Forsbyholm utgör ett perfekt rastställe för de få som upptäckt att det är en verklig naturupplevelse att paddla mellan Oslättfors och Brännsågen. Längs öns sydöstra strand växer en hel del alar tillsammans med ask och asp. Här är det uppenbart alltför blött och alltför stillastående vatten för att eken ska trivas. Öns inre delar är på en del ställen något mera höglänta men även här är det ganska sparsamt med ekar.

Ur entomologisk synvinkel har vi bedömt att öns mest intressanta område utgörs av den något torrare, kulturpåverkade norra delen av mittsektionen öster om kraftledningen. Här finns många gamla ekar med en ålder av att par hundra år. Ett par hundra meter öster om kraftledningen, i slåttermarkens nordöstra del, finns även Testeboås största ek. Med en omkrets i brösthöjd på drygt 4 m torde även den ha en ålder på runt 300 år. Eken är ihålig med en så stor hålighet att i vart fall ett barn torde kunna gömma sig däri. Eken verkar förvånansvärt frisk med en krona utan riktigt stora grenar vilket förhoppningsvis bör göra att stammen inte torde löpa risk att splittras i två delar av toppens tyngd som skett med den stora eken vid Nyhammarsån. Eken står ännu relativt fritt vilket säkert gynnat denna jätte. Bilderna på nästa sida visar denna ek.

Mittsektionens kulturpåverkade område omfattar en yta av drygt 2 ha. Här syns mycket tydligt följderna av utebliven slåtter i det att stora delar av ytan nu är bevuxen med 40- till 50-åriga aspar. Även här har en hel del granar etablerat sig vilket gör att hela öns inre känns både kall, mörk och fuktig, något som knappast gynnar den skalbaggsfauna som borde kunna finnas i öns ekar. På de torrare områdena där eken trivs föreslår vi därför en viss röjning av andra träslag.

Forsbyholms inre delar utgörs av f.d. slåttermarker vilka nu håller på att helt växa igen.

På gränsen mot ekskogen finns många fina tickor, bl a den rödlistade skumtickan, *Spongipellis spumeus* till höger.

Tre stora eklågor finns på ön. En kullblåst jättek ligger mitt på ön. Med sitt skuggade läge har den dock inte givit många baggar i våra fällor. Intill denna eklåga finns en mycket grov gammal tall vars bark starkt penetrerats av områdets hackspettar. En fantastisk grotesk gammal björk står som ett minne från forna tider. Som syns på bilden nedan, bakom den gamla björken, är vissa delar av öns fuktigaste delar ännu relativt öppna. Eftersom öns inre är så fuktig finner vi här en mängd lavar, mossor och svampar på de stora lågorna.

50 meter söder om den största eken har en annan stor ek splittrats i två delar där dock den ena stammen ännu står upprätt. Denna jätte har givit en hel del insekter i våra fällor

Den "bästa eklågan" vi hittat på ön utgörs av en mycket kraftig ekgren som för sannolikt endast ett par år sedan brutits av och fallit ner. Denna drygt 10 m långa låga, på vilken vi placerat ett flertal fönsterfällor och längs sidorna grävt ner ett par serier fallfällor, har för oss varit särskilt intressant då det varit mycket ont om färskå lågor som attraherar andra grupper baggar än de som söker sig till lågor som under 10 – 20 år brutits ner av svampar och andra organismer. Lågan har också legat relativt öppet men har ändock, p.g.a. den närliggande granskogen, i stort sett befunnit sig i skugga större delen av dagen. Intressant var också att konstatera att under slutet av augusti växte det ut en stor svavelticka ur brottytan på ekstammen. Nedan till vänster visas den typ av fönsterfällor vi använt vid inventeringen och till höger och längst ner de friska knotiga ekarna vid Forsbyholms västra udde mot arkipelagen uppströms Forsbyholm.

Arkipelagen uppströms Forsbyholm

Strax uppströms ön Forsbyholm finns i Testeboån en hel arkipelag av intressanta öar med en mängd ekar. Öarna är svåra att nå varför vi denna sommar inte haft fällor på någon av dessa. Öarna påminner mycket om de centrala delarna i det berömda Båtforsområdet varför vi, som gjort denna inventering, starkt rekommenderar att öarnas mer än 250 ekar befrias från skuggande granar och aspar så att det här kan skapas en värdefull refug för en ekvedberoende lavflora

Arkipelagen uppströms Forsbyholm med förslag på lämpliga "broplatser"

och insektsfauna. Tillsammans med området på den närliggande Forsbyholm har vi här ett ek-landskap som naturvärden verkligen borde satsa på i ett långtidsperspektiv. Här borde också den synnerligen vackra blå Eksnabbvingen, *Favonius quercus* kunna etablera en fast population, i så fall den nordligaste i Sverige. Eksnabbvingen påträffas då och då i Gävletrakten. Med sina högt ställda krav på "varma" ekbestånd borde den kunna trivas här. Fjärilen håller till i trädtopparna varför den inte är så lätt att få syn på. Denna arkipelag, med sitt fina läge med närmast sydländskt varmt microklimat, borde med lite skötsel kunna bli ett verkligt fint naturområde i reservatet. Någon form av broar, spångar eller "vajerflottar", för att möjliggöra besök på öarna på annat sätt än med kajak från Brännsågen eller Oslättfors, vore dock önskvärt för vandrare längs Testeboåns stränder. Med sitt perifera läge torde risken för slitage vara liten.

Arkipelagens inre delar bjuder på fantastiskt fina naturvärden i en miljö som ytterst sällan besöks av någon människa. Av ekinventerarnas rapport nedan framgår att eken här har några av sina starkaste och mest livskraftiga fästen i Testeboområdet.

Grytströmmen

Såsom omtalades i inledningen av denna sammanställning över de områden i vilka vi under sommaren 2005 haft våra fällor nämndes också en ö i Grytströmmen, 2 km norr om Smörnäs, ett par km väst om Oslättfors. På denna lilla ö växer en mycket stor och kraftig ek som vi haft under uppsikt under många år. Vi tyckte det skulle vara intressant att se vad vi kunde finna på denna ö som ligger i södra Ockelbo kommun. Resultatet blev väl inte vad vi hoppats på men markerna runt Grytströmmen, med stora bestånd av gammal asp, några gamla ekar och en lind som varit känd i minst 100 år, är väl värda fortsatta studier.

Till fromma för åsträndernas ekar har bävern under senare år etablerat sig i ån och fäller många skuggande aspar. "Vår" stora gamla ek är dock helt omsluten av uppväxande aspar varför man inte upptäcker den förrän man är alldeles inpå densamma. Om denna gamla relik ska kunna återhämta sig fordras nog att den får betydligt mer solljus än den nu har tillgång till. Eken står i den "svarta glugg" i bildens mitt på fotot ovan. Nedan till vänster ses delar av eken i början av juli. Till höger en bäverangripen asp invid åstranden.

Nedan en bild på samma ek innan asparna runt omkring slagit ut. Det är en typiskt gammal ek som börjat anta den naturliga "sparbanksekformen", d.v.s. den optimala formen för att tillvarata solinstrålningen. När sedan det betydligt yngre aspbeståndet längs öns sidor under de senaste 50 åren etablerat sig antar eken ett för varje år alltmer dystert utseende. Grenarna förtvinar, dör och faller ner. Svaveltickorna växer fram lita varstans längs stammen och grenarna. Det är endast under några tidiga majveckor, innan asparna ännu slagit ut och åns relativt varma vatten skyddar de spirande bladen mot nattfrost, som eken kan få ordentligt med sol

Ovan: en del av fällorna vid den stora eken i Grytströmmen. Pavel håller till höger på med att samla ihop alla fönsterfällorna. Dessa flyttades under slutet av juni till Engelska Parken i Oslättsfors då det bedömdes vara alltför tidskrävande att under resten av sommaren och hösten paddla upp till ön i Grytströmmen, norr om Smörnäs, för att vittja dessa få fällor.

På den minsta och nordligaste ön i Gryströmmen möts man av en mycket sorglig syn. Här har åns nordigaste gamla ek krossats av ett annat fallande yngre träd. Detta har tyvärr helt knäckt denna nordliga utpost. Visserligen är detta naturens gång men frågan är om det ändå inte, för den biologiska mångfalden, varit bättre om hotet från de uppväxande träden på denna instabila ö undanröjts så att en så välanpassad gammal ek, av vilka vi har så ytterst få kvar av här uppe i norr, kunnat få stå ytterligare minst 100 år till glädje för såväl insekter som lavar och spettar. Detta exempel har vi tagit med för att belysa vikten av att de gamla ekarna i Testeboån behöver viss vård och omsorg för att kunna leva vidare. Det vore synd om den stora eken, på föregående sida och på bilden nedan till vänster, skulle gå samma öde tillmötes som eken ovan.

Vi som gjort denna inventering av skalbaggar i Testeboåns ekskogsområde: Göran o Pavel.

Norr om Grytströmmen finns inga ekar eller andra "ädellövträd". Här ändrar skogslandskapet helt karaktär till huvudsakligen tall, gran, björk och asp av typisk norrlänskt snitt

Ekområdet uppströms Brännsågen

C:a 500 m uppströms rastplatsen på östra sidan av Testeboån upp mot järnvägsbron finns ett låglänt område som tidigare uppenbarligen nyttjats för slätter och bete. Sedan minst 50 år tillbaka, att döma av uppvuxna granar, björkar och aspar, har detta område inte hävdats utan gradvis fått växa igen. Området hyser ett ganska stort bestånd ekar som dock är svåra att få något grepp om vid ett enstaka besök. Vi har inte hittat några lämpliga platser att placera ut våra fönsterfällor på i området. Vi anser dock att även detta område har stor potential men här behövs verkligen en kraftig röjning och friläggning av befintliga ekar om dessa på sikt ska ha en chans att överleva. Vi har inte gjort några närmare analyser av området utan nöjer oss med att som avslutning på denna beskrivning av Testeboåns ekbestånd uppströms Brännsågen visa några bilder på området. Förhoppningsvis kan dessa bilder leda till fortsatta diskussioner om eventuellt kommande åtgärder från ansvarig myndighet. För närmare orientering hänvisas till kartan i början av denna områdesbeskrivning.

Författare till områdesbeskrivningen:

Göran Sjöberg, Furängsvägen 56, 805 98 Gävle goran.sjoberg@skatteverket.se

med stor hjälp av:

Pavel Bina, Högskolan Gävle

pavel.bina@hig.se

Ekarna i området enligt ekinventeringen. Observera att varje markering avser ett flertal ekar på samma plats. Ovan till höger: Järnvägsbron uppströms bron.

Järnvägsbron över Testeboån.

Vackra strandängar längs Testeboån

Strandängar ovan Brännsågen nedströms järnvägsbron

Gamla igenväxande f.d. slåttade strandängar

Vackra strandområden längs denna åsträcka.

Hundraåriga ekar i en allt tätare skog

Ekarna och de äldre asparna hyser utifrån hackspettarnas aktivitet en uppenbart rik skalbaggsfauna.

De ekar som finns i området är snart helt omslutna av gran, asp och björk

Denna relativt lättåtkomliga åsträcka ganska nära Brännsågen uppvisar många vackra vyer. Området hyser såväl utter som strömstare och sannolikt en mängd intressanta insekter.

Tillägg till ovanstående beskrivning, juni 2006

Under vintern 2005/2006 har vi fortsatt med undersökningar av det området längs Testeboån som hyser det nordligaste ekbeståndet i Sverige. Vi har bl.a. undersökt en gammal karta över Gästrikland från mitten av 1600-talet. På denna karta, som visar förhållandena innan Oslättfors bruk anlades, kan man se att Nyhammarsån är lika bred som Testeboån. Detta bekräftar väl våra tidigare teorier om att merparten av vattnet tidigare flödade genom just Nyhammarsån. I samband med vårfloden 2006 släpptes också merparten av vattnet genom just Nyhammarsån. Förhållandena torde då mycket ha liknat de förhållanden som naturligt rådde i området då vattnet tilläts rinna fritt utan mänsklig påverkan och då uppenbarligen också områdets ekar växte naturligt.

Av nedanstående bilder kan man lätt se vilken enorm påverkan detta fria vattenflöde har på området längs Nyhammarsån och längs Testeboån vid stora Gustavsholmen (f.d. Myrsön), ”Arkipelagen” uppströms Forsbyholm och själva Forsbyholm

De sidvallsängar, slättermarker längs Nyhammarsån och vid Forsbyholm som jag tidigare skrivit om översvämmades nu helt och har i vår fått det näringstillskott som dessa naturliga översvämningar ger.

Översvämmade f.d. slätterängar vid Forsbyholm

Gästrikland, Hille socken och Oslättfors under slutet av 1600-talet

GeneralCharta öfwer Gestríklandh.
Kartan är ett resultat av en i huvudsak gjord sammanställning av de kartor öfver socknar och andra delområden som lantmätarna hade upprättat under 1600-talets senare del. Kartan är odaterad men anses vara från slutet av 1600-talet. Kartbildens är liggande, norr är åt höger, västeruppåt. Kartan är nytryckt av Överlantmätarmyndigheten i Gävleborgs län år 1983

Observera bredden (vid pilen) på Nyhammarsån, södra utflödet ur Lundbosjön (Lundbüggesjön)

Angående granarna i ekskogsområdet

De som under det senaste året följt debatten om skötseln vet ju att den stora fråga varit om något ska göras åt alla uppväxande granar i ekområdet. Glädjande nog har såväl Länsstyrelsen som Skogsstyrelsen och Gävle kommun anammat våra propåer om att något måste göras åt dessa uppväxande granar om man vill ha ekarna kvar till framma för kommande generationer människor, skalbaggar och hackspettar. Under Länsstyrelsens uppmärkning har Skogsstyrelsen och Gävle kommuns "Gröna Jobb" fällt eller ringbarkat flertalet granar i den s.k. "Engelska Parken" och lokalerna vid Nyhammarsån och på Forsbyholm medan undertecknad och Pavel fått tillstånd att ringbarka granarna vid ekarna på stora Gustavsholmen (f.d. Myrsön) och i "Arkipelagen" uppströms Forsbyholm. **Mycket arbete återstår och jag vill här påpeka vikten av att stigarna så snabbt som möjligt röjs så att besökare inte tvingas att gå runt de fällda träden och därmed göra "nya stigar" i området. Viktigt också att handikappade och äldre får tillgång till området utan problem med de fällda träden !** Det är också viktigt att de fällda träden om möjligt placeras i så varma och soliga lägen som möjligt till fromma för de vedlevande skalbaggar som nu kan nyttja dessa substrat för sin avkomma.

Granröjningen i den s.k. "Engelska Parken" utförd av Länsstyrelsen och Skogsstyrelsen.

Fallna och fällda träd som snarast bör kapas för att göra stigarna tillgängliga för alla.

Nyhammarsån

Den ”lilla Nyhammarsån” jämför bilderna tidigare i denna skrift från samma plats där strömstararna gick på botten av ån utan att blöta ryggarna !

Lokalen vid Nyhammarsån med några av den ännu kvarvarande ringbarkade granarna

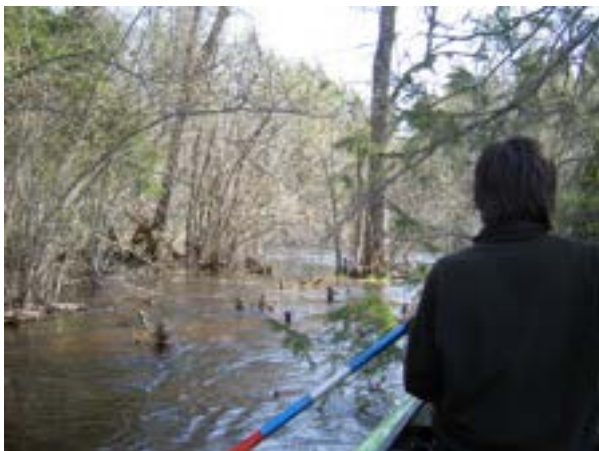

Nyhammarså-lokalen i översvämmat skick

Pavel sätter ut nya fällor när vattnet sjunker undan

Lokalen vid Nyhammarsån har i under vårfloden kunnat bjuda på märkliga naturupplevelser när man kunnat paddla genom hasselsnår och gå iland vid de största ekarna som nu frilagts genom Skogsstyrelsens avverkningar.

Pavel och undertecknad paddlar över "ön" i Nyhammarslokalen.

De flesta granar har fällts under vintern 2005/2006 medan några, vilka rödmarkerats av Länsstyrelsen, ringbarkats. Efter att nu i juni 2006 besökt lokalen föreslår undertecknad att även några av dessa kvarvarande ringbarkade granar som står i söderläge och kraftigt skuggar ekarna och lindarna också fälls. Jag föreslår också att detsamma sker med de stora björkar som också kraftigt skuggar ekarna och lindarna. Om dessa åtgärder görs skulle vi här på denna "ö" få en helt unik "oas" av ädellövskog i mellersta Gästrikland ! Lokalen skulle kunna blir ett utomordentligt intressant utflyktsmål för den som vill se hur en ädellövskog ser ut utan att behöva åka långt söderut ! Se nästa sida.

Nyhammarsån i juni 2006-06-06

Granröjning och "friställda" ekar och lindar

Ädellövslunden vid Nyhammarsån

Ekstubbe 500 år ?

Trollsmör med parningslystna baggar, *Anisotoma humeralis* eller *avillaris* samt nyetablerad ekplanta i den av Nyhammarsån friska och gödslade marken på strax intill stubben ovan

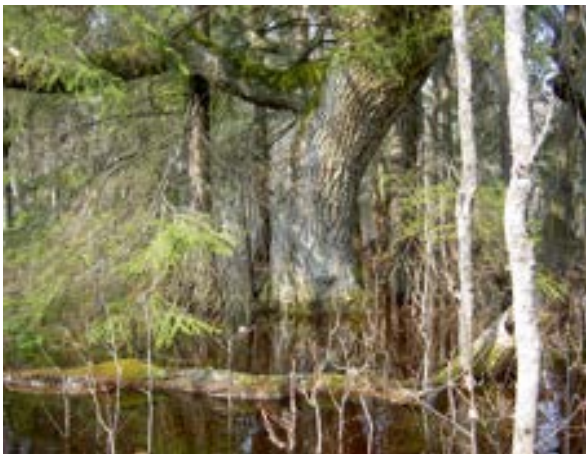
Kokhusholmen – Stora Gustavsholmen (Myrsön)

En fantastisk översvämmad skog av nästan tropiskt snitt ! I närheten leker hundratals grodor och paddor vars läten hörs upp till en halv km.

Den märkliga ”krokeken” står nu helt ute i Testeboån. Jämför bilden tidigare i denna artikel där undertecknad står under denna ”liggande” ek. De uppväxande granarna på Stora Gustavsholmen (Myrsön) har nu ringbarkats. Även dessa granar borde dock fällas för att ge möjlighet för nya ekplantor att etablera sig på ön.

Arkipelagen uppströms Forsbyholm

Genom välvillig inställning från Länsstyrelsen har Pavel och jag fått möjlighet att ringbarka de granar som står närmast de väldiga ekar som finns ute på småöarna uppströms Forsbyholm. Jag har beskrivit området tidigare i denna skrift. Vårens besök med kanot till de svårtillgängliga öarna har verkligen visat områdets potential. Både jag och Pavel anser nog att detta ö-område är det mest vilda vi har i hela Testeboån. Man bör kanske ta med detta i bedömningen om det ska göras mer tillgängligt för besök som jag tidigare förespråkade. Just svårtillgängligheten har i sig naturligtvis också ett värde samtidigt som det ju är synd att det ska vara så svårt att ta sig hit.

Testeboån forsar fram som en riktig vildmarksälv. Öarna är ett kärt tillhåll för områdets älgar.

Göran vid en av "arkipelagens" största ekar. Uppväxande smågranar har ringbarkats men borde fällas så snart tillstånd ges, till fromma för såväl eken, som de vedlevande insekterna.

Forsbyholm

Översvämrad Forsbyholm (jämför bild tidigare i artikeln från samma plats)

Den renoverade södra hängbron över till Forsbyholm

Pavel bland björkar som ska ringbarkas
Dessa björkar står runt den stora eken.

Testeboåns största ek bland kringstående björkar och alar

Den friska fina jätteeiken blir alltmer trängd av kringstående björkar alar och granar.

Hela ön Forsbyholm täckt av Testeboåns vatten

Förhoppningsvis kan de unga friska ekarna, ovan till höger, bli lika stora och gamla som jätteeken till vänster.

Slutord.

Skalbaggsinventeringen under några sommarmånader gav drygt 300 arter vara flera nya för landskapet. Förmodligen kan åtskilliga nya arter påträffas om inventeringarna får fortsätta. Genom de inventeringar som medlemmarna i Gästriklands Entomologiska Förening företagit i Testeboås avvattningsområde har under de senaste 50 åren närmare 1000 arter fjärilar påträffats varav närmare 60 arter dagfjärilar.

I egenskap av ordförande i Gästriklands Entomologiska Förening hoppas jag att denna inventering, som även mycket glädjande resulterat i att områdets helt unika ekbestånd blivit allmänt känt, ska bidra till att vår otroligt vackra och intressanta Testeboå ska bli känd för en större allmänhet, inte bara för sina fina förutsättningar för laxfiskarnas fortplantning, utan även för dess artrika insektsfauna. Testeboån har alla förutsättningar att på sikt bli en verkligt fin turistattraktion genom sin unika vildhet samtidigt som den ligger så nära en stor stad.

Jag vill slutligen tacka vännen Pavel Bina för mer än ett års mycket trevligt och givande samarbete. Stort tack också till Siri Lundström på Länsstyrelsen för hennes stora entusiasm och positiva gensvar då vi i Gästriklands Entomologiska Förening tyckte att även Testeboås ekbestånd borde inventeras i samband med att Dalälven inventerades. Ett mycket stort tack också till Hans-Erik Wanntorp för hans snabba bestämning av alla de skalbaggar vi insamlat under våra inventeringar. Tack också till Karl Gullberg på Länsstyrelsen och alla positiva på Skogsstyrelsen och Gävle kommun som räknat ekar och ombesörjt granrensningen. Slutligen vill jag naturligtvis också tacka min gamle vän och skalbaggsexpert, Ulf Nylander, för hans värdefulla synpunkter och inlägg i föreningens krav på en röjning av granarna i ekområdet. Tyvärr skadades Ulf under inventeringen och kunde inte fullfölja denna som tänkt var.

Göran Sjöberg

Ordförande i Gästriklands Entomologiska Förening

Furängsvägen 56, 805 98 Gävle

goran.sjoberg@skatteverket.se tel. 026-16 85 53

På följande sidor återges en sammanställning av de arter vi under 2005 års inventering påträffat på de ovan beskrivna lokalerna i Testeboån. Hela listan med alla fynddata omfattar åtskilliga sidor vilka här inte kan återges.. Under våren 2006 fortsätter Pavel med inventeringen för att vi ska kunna täcka en hel säsong då starten 2005 blev något försenad.

Sammanställning av insamlade arter på de olika lokalerna längs Testeboån

under **sommaren 2005**. Totalt påträffades 330 arter varav drygt 100 inte hittades längs Dalälven under samma tid på liknande biotoper. Numren på arterna härrör från Stig Lundbergs katalog 1995 över Sveriges skalbaggar.

Närmare uppgifter om arterna finns hos Länsstyrelsen eller Gästriklands Entomologiska förening. Förhoppningsvis kommer vi att kunna presentera dessa arter med bild så var och en kan se vilka fantastiska små djur som lever i Testeboåns Naturreservat.

Lokal: **Oslättfors**

Katalognr.	Artnamn
3	Leistus terminatus
17	Nothiophilus biguttatus
18	Loricera pilicornis
25	Carabus granulatus
50	Elaphrus cupreus
52	Clivina fossor
74	Patrobus assimilis
75	Patrobus atrorufus
79	Trechus secalis
81	Trechus rubens
123	Bembidion dentellum
159	Pterostichus oblongopunctatus
162	Pterostichus niger
163	Pterostichus melanarius
164	Pterostichus nigrita
168	Pterostichus minor
169	Pterostichus strenuus
170	Pterostichus diligens
179	Calathus micropterus
189	Platynus obscurus
191	Platynus livens
199	Agonum fuliginosum
325	Trichocellus placidus
344	Dromius agilis
644	Sphaerites glabratus
674	Gnathoncus buyssoni
716	Hydraena britteni
835	Leiodes badia
840	Colenis immunda
843	Anisotoma axillaris
844	Anisotoma castanea
845	Anisotoma glabra
846	Anisotoma orbicularis
906	Sciodrepoides watsoni
919	Catops nigrita
925	Catops nigricans
949	Stenichnus collaris
971	Nicrophorus vespilloides
979	Oiceoptoma thoracicum
986	Phosphuga atrata
1003	Gabrius trossulus
1020	Philonthus politus
1021	Philonthus succicola
1027	Philonthus decorus
1032	Philonthus sordidus

Lokal: **Nyhammarsån**

Katalognr.	Artnamn
3	Leistus terminatus
8	Nebria brevicollis
17	Nothiophilus biguttatus
18	Loricera pilicornis
25	Carabus granulatus
40	Cychrus caraboides
52	Clivina fossor
75	Patrobus atrorufus
79	Trechus secalis
80	Trechus rivularis
123	Bembidion dentellum
159	Pterostichus oblongopunctatus
162	Pterostichus niger
163	Pterostichus melanarius
164	Pterostichus nigrita
169	Pterostichus strenuus
170	Pterostichus diligens
179	Calathus micropterus
188	Anchomenus dorsalis
190	Platynus albipes
199	Agonum fuliginosum
219	Amara communis
225	Amara aenea
243	Amara brunnea
286	Harpalus rufipes
325	Trichocellus placidus
498	Ilybius ater
505	Rhantus grapii
511	Rhantus exsoletus
619	Cercyon haemorrhoidalis
626	Cercyon unipunctatum
635	Megasternum obscurum
674	Gnathoncus buyssoni
693	Hister unicolor
787	Acrotrichis intermedia
835	Leiodes badia
843	Anisotoma axillaris
844	Anisotoma castanea
846	Anisotoma orbicularis
865	Agathidium seminulum
867	Agathidium badium
906	Sciodrepoides watsoni
915	Catops tristis
919	Catops nigrita
925	Catops nigricans

1056	<i>Philonthus umbratilis</i>	937	<i>Neuraphes angulatus</i>
1106	<i>Quedius maurus</i>	949	<i>Stenichnus collaris</i>
1118	<i>Quedius xanthopus</i>	971	<i>Nicrophorus vespilloides</i>
1120	<i>Quedius cinctus</i>	979	<i>Oiceoptoma thoracicum</i>
1122	<i>Quedius fuliginosus</i>	986	<i>Phosphuga atrata</i>
1136	<i>Quedius nigriceps</i>	1003	<i>Gabrius trossulus</i>
1170	<i>Xantholinus tricolor</i>	1016	<i>Philonthus fimetarius</i>
1171	<i>Xantholinus laevigatus</i>	1017	<i>Philonthus puella</i>
1172	<i>Othius punctulatus</i>	1020	<i>Philonthus politus</i>
1176	<i>Othius myrmecophilus</i>	1027	<i>Philonthus decorus</i>
1190	<i>Rugilus rufipes</i>	1040	<i>Philonthus marginatus</i>
1219	<i>Lathrobium quadratum</i>	1053	<i>Philonthus splendens</i>
1222	<i>Lathrobium volgenre</i>	1056	<i>Philonthus umbratilis</i>
1224	<i>Lathrobium fulvipenne</i>	1069	<i>Ontholestes tessellatus</i>
1225	<i>Lathrobium brunnipes</i>	1106	<i>Quedius maurus</i>
1275	<i>Stenus europaeus</i>	1118	<i>Quedius xanthopus</i>
1374	<i>Brachygluta fossulata</i>	1120	<i>Quedius cinctus</i>
1390	<i>Megarthus sinuaticollis</i>	1122	<i>Quedius fuliginosus</i>
1421	<i>Hapalarea ioptera</i>	1170	<i>Xantholinus tricolor</i>
1430	<i>Omalium rivulare</i>	1172	<i>Othius punctulatus</i>
1438	<i>Omalium caesum</i>	1190	<i>Rugilus rufipes</i>
1444	<i>Phloeonomus lapponicus</i>	1222	<i>Lathrobium volgenre</i>
1459	<i>Deliphrum tectum</i>	1224	<i>Lathrobium fulvipenne</i>
1461	<i>Anthobium atrocephalum</i>	1225	<i>Lathrobium brunnipes</i>
1464	<i>Olophrum piceum</i>	1226	<i>Lathrobium impressum</i>
1470	<i>Arpedium quadrum</i>	1275	<i>Stenus europaeus</i>
1474	<i>Acidota crenata</i>	1340	<i>Euplectus piceus</i>
1489	<i>Anthophagus caraboides</i>	1347	<i>Euplectus punctatus</i>
1599	<i>Mycetoporus lepidus</i>	1349	<i>Euplectus karsteni</i>
1615	<i>Mycetoporus punctus</i>	1390	<i>Megarthus sinuaticollis</i>
1618	<i>Ischnosoma splendidum</i>	1393	<i>Megarthus fennicus</i>
1624	<i>Lordithon thoracicus</i>		<i>Megarthus nitidulus</i>
1628	<i>Lordithon lunulatus</i>	1395	<i>Proteinus brachypterus</i>
1631	<i>Bolitobius cingulatus</i>	1408	<i>Pycnoglypta lurida</i>
1635	<i>Sepedophilus testaceus</i>	1430	<i>Omalium rivulare</i>
1663	<i>Tachinus rufipes</i>	1438	<i>Omalium caesum</i>
1665	<i>Tachinus pallipes</i>	1459	<i>Deliphrum tectum</i>
1674	<i>Tachinus corticinus</i>	1461	<i>Anthobium atrocephalum</i>
1675	<i>Tachinus laticollis</i>	1470	<i>Arpedium quadrum</i>
1682	<i>Aleochara brevipennis</i>	1471	<i>Eucneosum brachypterum</i>
1698	<i>Aleochara moerens</i>	1474	<i>Acidota crenata</i>
1715	<i>Oxypoda nigricornis</i>	1495	<i>Scaphisoma agaricinum</i>
1724	<i>Oxypoda umbrata</i>	1497	<i>Scaphisoma boleti</i>
1735	<i>Oxypoda alternans</i>	1498	<i>Scaphisoma subalpinum</i>
1813	<i>Gnypeta ripicola</i>	1504	<i>Coprophilus striatulum</i>
1855	<i>Liogluta microptera</i>	1599	<i>Mycetoporus lepidus</i>
1857	<i>Geostiba circellaris</i>	1618	<i>Ischnosoma splendidum</i>
1864	<i>Philhygra arctica</i>	1624	<i>Lordithon thoracicus</i>
1898	<i>Atheta subtilis</i>	1626	<i>Lordithon trinotatus</i>
1920	<i>Atheta fungi</i>	1628	<i>Lordithon lunulatus</i>
1966	<i>Atheta hypnorum</i>	1630	<i>Lordithon speciosum</i>
2007	<i>Atheta brunnea</i>	1635	<i>Sepedophilus testaceus</i>
2026	<i>Dinaraea aequata</i>	1639	<i>Sepedophilus immaculatus</i>
2054	<i>Thamaraea cinnamomea</i>	1658	<i>Tachyporus pusillus</i>
2091	<i>Gyrophana fasciata</i>	1663	<i>Tachinus rufipes</i>
2186	<i>Microchara testacea</i>	1665	<i>Tachinus pallipes</i>
2187	<i>Cyphon coarctatus</i>	1674	<i>Tachinus corticinus</i>
2190	<i>Cyphon ochraceus</i>	1675	<i>Tachinus laticollis</i>
2231	<i>Aphodius rufipes</i>	1682	<i>Aleochara brevipennis</i>

2291	<i>Liocola marmorata</i>	1698	<i>Aleochara moerens</i>
2292	<i>Potosia cuprea</i>	1715	<i>Oxypoda nigricornis</i>
2302	<i>Sinodendron cylindricum</i>	1724	<i>Oxypoda umbrata</i>
2328	<i>Dictyopterus aurora</i>	1735	<i>Oxypoda alternans</i>
2330	<i>Platycis minuta</i>	1744	<i>Oxypoda soror</i>
2346	<i>Cantharis pellucida</i>	1793	<i>Ilyobates nigricollis</i>
2360	<i>Rhagonycha testacea</i>	1857	<i>Geostiba circellaris</i>
2362	<i>Rhagonycha lignosa</i>	1898	<i>Atheta subtilis</i>
2364	<i>Rhagonycha atra</i>	1920	<i>Atheta fungi</i>
2366	<i>Absidia schoenherri</i>	1923	<i>Atheta lateralis</i>
2379	<i>Malthodes minimus</i>	1925	<i>Atheta sodalis</i>
2380	<i>Malthodes guttifer</i>	1960	<i>Atheta intermedia</i>
2381	<i>Malthodes marginatus</i>	1980	<i>Atheta procera</i>
2404	<i>Athous subfuscus</i>	2007	<i>Atheta brunnea</i>
2410	<i>Denticollis linearis</i>	2106	<i>Bolitochara pulchra</i>
2427	<i>Selatosomus nigricornis</i>	2136	<i>Autalia longicornis</i>
2430	<i>Selatosomus aeneus</i>	2187	<i>Cyphon coarctatus</i>
2459	<i>Melanotus castanipes</i>	2190	<i>Cyphon ochraceus</i>
2466	<i>Dalopius marginatus</i>	2195	<i>Cyphon padi</i>
2478	<i>Microrhagus pygmaeus</i>	2209	<i>Geotrupes stercorosus</i>
2484	<i>Hylis cariniceps</i>	2232	<i>Aphodius depressus</i>
2490	<i>Trixagus dermestoides</i>	2292	<i>Potosia cuprea</i>
2619	<i>Ptinus fur</i>	2299	<i>Platycerus caprea</i>
2622	<i>Ptinus subpilosus</i>	2302	<i>Sinodendron cylindricum</i>
2645	<i>Anobium rufipes</i>	2329	<i>Pyropterus nigroruber</i>
2648	<i>Hadrobregmus pertinax</i>	2330	<i>Platycis minuta</i>
2674	<i>Hylecoetus dermestoides</i>	2346	<i>Cantharis pellucida</i>
2687	<i>Tillus elongatus</i>	2360	<i>Rhagonycha testacea</i>
2757	<i>Epuraea boreella</i>	2362	<i>Rhagonycha lignosa</i>
2828	<i>Pocadius ferrugineus</i>	2364	<i>Rhagonycha atra</i>
2832	<i>Cychramus variegatus</i>	2365	<i>Absidia rufotestacea</i>
2833	<i>Cychramus luteus</i>	2379	<i>Malthodes minimus</i>
2837	<i>Glischrochilus hortensis</i>	2386	<i>Malthodes brevicollis</i>
2838	<i>Glischrochilus quadripunctatum</i>	2404	<i>Athous subfuscus</i>
2839	<i>Pithyophagus ferrugineus</i>	2410	<i>Denticollis linearis</i>
2842	<i>Aspidiphorus orbicularis</i>	2427	<i>Selatosomus nigricornis</i>
2847	<i>Rhizophagus ferrugineus</i>	2438	<i>Ampedus pomorum</i>
2853	<i>Rhizophagus nitidulus</i>	2443	<i>Ampedus hjorti</i>
2888	<i>Cryptolestes abietis</i>	2447	<i>Ampedus balteatus</i>
3011	<i>Triplax russica</i>	2453	<i>Ampedus nigrinus</i>
3012	<i>Triplax scutellaris</i>	2459	<i>Melanotus castanipes</i>
3037	<i>Cerylon histeroideus</i>	2466	<i>Dalopius marginatus</i>
3051	<i>Mycetina cruciata</i>	2478	<i>Microrhagus pygmaeus</i>
3052	<i>Endomychus coccineus</i>	2490	<i>Trixagus dermestoides</i>
3146	<i>Enicmus rugosus</i>	2622	<i>Ptinus subpilosus</i>
3197	<i>Corticaria gibbosa</i>	2645	<i>Anobium rufipes</i>
3265	<i>Mycetophagus multipunctatus</i>	2668	<i>Dorcatoma substriata</i>
3294	<i>Pyrochroa coccinea</i>	2670	<i>Dorcatoma dresdensis</i>
3295	<i>Schizotus pectinicornis</i>	2671	<i>Dorcatoma robusta</i>
3308	<i>Salpingus ruficollis</i>	2674	<i>Hylecoetes dermestoides</i>
3403	<i>Pseudocistela ceramboidea</i>	2687	<i>Tillus elongatus</i>
3413	<i>Lagria hirta</i>	2708	<i>Dasytes obscurus</i>
3420	<i>Anaspis thoracica</i>	2712	<i>Dasytes plumbeus</i>
3457	<i>Hallomenus binotatus</i>	2757	<i>Epuraea boreella</i>
3463	<i>Orchesia undulata</i>	2760	<i>Epuraea pygmaea</i>
3474	<i>Serropalpus barbatus</i>	2818	<i>Omosita depressa</i>
3493	<i>Tetropium castaneum</i>	2826	<i>Soronia grisea</i>
3498	<i>Rhagium mordax</i>	2828	<i>Pocadius ferrugineus</i>
3499	<i>Rhagium inquisitor</i>	2832	<i>Cychramus variegatus</i>

3500	<i>Oxymirus cursor</i>	2833	<i>Cychramus luteus</i>
3514	<i>Alosterna tabacicolor</i>	2837	<i>Glischrochilus hortensis</i>
3552	<i>Callidium coriaceum</i>	2842	<i>Aspidiphorus orbicularis</i>
3585	<i>Leiopus nebulosus</i>	2847	<i>Rhizophagus ferrugineus</i>
3843	<i>Lythraria salicariae</i>	2851	<i>Rhizophagus dispar</i>
3853	<i>Crepidodera fulvicollis</i>	2852	<i>Rhizophagus bipustulatus</i>
3915	<i>Platystomus albinus</i>	2899	<i>Paramecosoma melanocephalum</i>
4030	<i>Othiorhynchus scaber</i>	2942	<i>Cryptophagus setulosus</i>
4071	<i>Polydrusus mollis</i>	2991	<i>Atomaria nigrirostris</i>
4074	<i>Brachysomus echinatus</i>	3010	<i>Triplax aenea</i>
4296	<i>Rhyncolus ater</i>	3011	<i>Triplax russica</i>
4319	<i>Hylobius abietis</i>	3013	<i>Triplax rufipes</i>
4449	<i>Hylastes cunicularius</i>	3037	<i>Cerylon histeroides</i>
4502	<i>Dryocoetes autographus</i>	3038	<i>Cerylon ferrugineum</i>
4510	<i>Trypodendron lineatum</i>	3040	<i>Cerylon deplanatum</i>
s:a arter:	178 st	3051	<i>Mycetina cruciata</i>
		3103	<i>Aphidecta oblitterata</i>
		3127	<i>Lathridius cf minutus</i>
		3139	<i>Lathridius nidicola</i>
		3222	<i>Cis boleti</i>
		3229	<i>Cis bidentatus</i>
		3294	<i>Pyrochroa coccinea</i>
		3295	<i>Schizotus pectinicornis</i>
		3308	<i>Salpingus ruficollis</i>
		3340	<i>Bolitophagus reticulatus</i>
		3375	<i>Phyllotreta vittula</i>
		3378	<i>Phyllotreta undulata</i>
		3413	<i>Lagria hirta</i>
		3417	<i>Anaspis frontalis</i>
		3420	<i>Anaspis thoracica</i>
		3459	<i>Orchesia micans</i>
		3463	<i>Orchesia undulata</i>
		3466	<i>Abdera flexuosa</i>
		3498	<i>Rhagium mordax</i>
		3499	<i>Rhagium inquisitor</i>
		3500	<i>Oxymirus cursor</i>
		3514	<i>Alosterna tabacicolor</i>
		3528	<i>Leptura quadrifasciata</i>
		3533	<i>Necydalis major</i>
		3759	<i>Pyrrhalta viburni</i>
		3761	<i>Lochmaea capreae</i>
		3771	<i>Phyllobrotica quadrimaculata</i>
		3783	<i>Phyllotreta striolata</i>
		3797	<i>Aphthona nonstriata</i>
		3836	<i>Altica cf oleracea</i>
		3843	<i>Lythraria salicariae</i>
		3853	<i>Crepidodera fulvicornis</i>
		4027	<i>Othiorhynchus nodosus</i>
		4030	<i>Othiorhynchus scaber</i>
		4071	<i>Polydrusus mollis</i>
		4296	<i>Rhyncolus ater</i>
		4319	<i>Hylobius abietis</i>
		4449	<i>Hylastes cunicularius</i>
		4502	<i>Dryocoetes autographus</i>

s:a arter: 217 st

Lokal:	Stora Gustavsholmen (Myrsön)
Katalognr.	Artnamn
17	Nothiophilus biguttatus
18	Loricera pilicornis
52	Clivina fossor
75	Patrobus atrorufus
79	Trechus secalis
123	Bembidion dentellum
163	Pterostichus melanarius
168	Pterostichus minor
169	Pterostichus strenuus
189	Platynus obscurus
191	Platynus livens
199	Agonum fuliginosum
295	Harpalus latus
299	Harpalus quadripunctatus
843	Anisotoma axillaris
906	Sciodrepoides watsoni
1027	Philonthus decorus
1122	Quedius fuliginosus
1170	Xantholinus tricolor
1171	Xantholinus laevigatus
1172	Othius punctulatus
1176	Othius myrmecophilus
1190	Rugilus rufipes
1220	Lathrobium elongatum
1225	Lathrobium brunnipes
1275	Stenus europaeus
1407	Acrulia inflata
1438	Omalium caesum
1464	Olophrum piceum
1474	Acidota crenata
1599	Mycetoporus lepidus
1632	Bolitobius castaneus
1635	Sepedophilus testaceus
1663	Tachinus rufipes
1665	Tachinus pallipes
1674	Tachinus corticinus
1682	Aleochara brevipennis
1724	Oxypoda umbrata
1857	Geostiba circellaris
1920	Atheta fungi
2007	Atheta brunnea
2069	Zyras humeralis
2187	Cyphon coarctatus
2379	Malthodes minimus
2380	Malthodes guttifer
2415	Hypnoidus riparius
2427	Selatosomus nigricornis
2441	Ampedus nigroflavus
2466	Dalopius marginatus
2490	Trixagus dermestoides
2491	Trixagus carinifrons
2622	Ptinus subpilosus
2837	Glischrochilus hortensis
2851	Rhizophagus dispar
2943	Spavius glaber
2948	Caenoscelis ferruginea

Lokal:	Kokhusholmen
Katalognr.	Artnamn
17	Nothiophilus biguttatus
18	Loricera pilicornis
25	Carabus granulatus
52	Clivina fossor
68	Dyschirius globosus
75	Patrobus atrorufus
79	Trechus secalis
123	Bembidion dentellum
164	Pterostichus nigrita
168	Pterostichus minor
169	Pterostichus strenuus
170	Pterostichus diligens
189	Platynus obscurus
199	Agonum fuliginosum
629	Cercyon pygmaeus
674	Gnathoncus buyssoni
828	Leiodes cf obesa
843	Anisotoma axillaris
845	Anisotoma glabra
846	Anisotoma orbicularis
865	Agathidium seminulum
906	Sciodrepoides watsoni
919	Catops nigrita
949	Stenichnus collaris
960	Euconnus hirticollis
971	Nicrophorus vespilloides
1003	Gabrius trossulus
1020	Philonthus politus
1027	Philonthus decorus
1106	Quedius maurus
1122	Quedius fuliginosus
1171	Xantholinus laevigatus
1172	Othius punctulatus
1190	Rugilus rufipes
1222	Lathrobium volgenre
1224	Lathrobium fulvipenne
1225	Lathrobium brunnipes
1226	Lathrobium impressum
1227	Lathrobium fovulum
1273	Stenus argus
1275	Stenus europaeus
1374	Brachygluta fossulata
1395	Proteinus brachypterus
1412	Hapalarea melanocephala
1430	Omalium rivulare
1438	Omalium caesum
1474	Acidota crenata
1599	Mycetoporus lepidus
1618	Ischnosoma splendidum
1630	Lordithon speciosum
1635	Sepedophilus testaceus
1644	Tachyporus nitidulus
1663	Tachinus rufipes
1665	Tachinus pallipes
1674	Tachinus corticinus
1682	Aleochara brevipennis

3146 Enicmus rugosus
 3147 Enicmus testaceus
 3222 Cis boleti
 3413 Lagria hirta
 3417 Anaspis frontalis
 3420 Anaspis thoracica
 3457 Hallomenus binotatus
 3514 Alosterna tabacicolor
 3918 Anthribus nebulosus
 4030 Othiorhynchus scaber
 4074 Brachysomus echinatus
 4293 Cossonus parallelepipipedus
 4296 Rhyncolus ater
 4319 Hylobius abietis
 4320 Hylobius pinastri
 4449 Hylastes cunicularius

s:a arter: 72 st

1715 Oxypoda nigricornis
 1724 Oxypoda umbrata
 1855 Liogluta microptera
 1857 Geostiba circellaris
 2007 Atheta brunnea
 2069 Zyrras humeralis
 2071 Zyrras lugens
 2187 Cyphon coarctatus
 2190 Cyphon ochraceus
 2292 Potosia cuprea
 2302 Sinodendron cylindricum
 2348 Cantharis figurata
 2379 Malthodes minimus
 2404 Athous subfuscus
 2425 Aplotarsus incanus
 2441 Ampedus nigroflavus
 2466 Dalopius marginatus
 2490 Trixagus dermestoides
 2585 Anthrenus museorum
 2671 Dorcatoma robusta
 2757 Epuraea boreella
 2826 Soronia grisea
 2837 Glischrochilus hortensis
 2838 Glischrochilus quadripunctatum
 2839 Pithyophagus ferrugineus
 2842 Aspidiphorus orbicularis
 2899 Paramecosoma melanocephalum
 3132 Lathridius hirtus
 3146 Enicmus rugosus
 3222 Cis boleti
 3266 Mycetophagus fulvicollis
 3403 Pseudocistela ceramboides
 3413 Lagria hirta
 3457 Hallomenus binotatus
 4030 Othiorhynchus scaber
 4074 Brachysomus echinatus
 4293 Cossonus parallelepipipedus
 4320 Hylobius pinastri
 4502 Dryocoetes autographus
 4508 Trypodendron domesticum

s:a arter: 96 st

Lokal: Grytströmmen: Sjuforsholmen

Katalognr.	Artnamn
75	Patrobus atrorufus
843	Anisotoma axillaris
848	Amphicyllis globus
865	Agathidium seminulum
906	Sciodrepoides watsoni
971	Nicrophorus vespilloides
1474	Acidota crenata
1628	Lordithon lunulatus
1665	Tachinus pallipes
1675	Tachinus laticollis
1782	Haploglossa villosula
1960	Atheta intermedia
2291	Liocola marmorata
2328	Dictyopterus aurora
2466	Dalopius marginatus
2757	Epuraea boreella
2828	Pocadius ferrugineus
2837	Glischrochilus hortensis
2838	Glischrochilus quadripunctatum
2842	Aspidiphorus orbicularis
3146	Enicmus rugosus
3425	Anaspis flava
3498	Rhagium mordax
3625	Donacia crassipes
3918	Anthrribus nebulosus
4449	Hylastes cunicularius

s:a arter: 26 st

Lokal: Forsbyholm

Katalognr.	Artnamn
3	Leistus terminatus
17	Nothiophilus biguttatus
18	Loricera pilicornis
25	Carabus granulatus
52	Clivina fossor
74	Patrobus assimilis
75	Patrobus atrorufus
79	Trechus secalis
123	Bembidion dentellum
137	Bembidion doris
162	Pterostichus niger
163	Pterostichus melanarius
164	Pterostichus nigrita
168	Pterostichus minor
169	Pterostichus strenuus
170	Pterostichus diligens
189	Platynus obscurus
199	Agonum fuliginosum
295	Harpalus latus
325	Trichocellus placidus
619	Cercyon haemorrhoidalis
674	Gnathoncus buyssoni
835	Leiodes badia
843	Anisotoma axillaris
844	Anisotoma castanea
845	Anisotoma glabra
906	Sciodrepoides watsoni
919	Catops nigrita
971	Nicrophorus vespilloides
979	Oiceoptoma thoracicum
986	Phosphuga atrata
1003	Gabrieus trossulus
1020	Philonthus politus
1027	Philonthus decorus
1056	Philonthus umbratilis
1106	Quedius maurus
1117	Quedius scitus
1120	Quedius cinctus
1121	Quedius plagiatus
1122	Quedius fuliginosus
1172	Othius punctulatus
1190	Rugilus rufipes
1220	Lathrobium elongatum
1222	Lathrobium volgense
1224	Lathrobium fulvipenne
1225	Lathrobium brunnipes
1226	Lathrobium impressum
1228	Lathrobium longulum
1283	Stenus humilis
1390	Megarthus sinuaticollis
1430	Omalium rivulare
1438	Omalium caesum
1459	Deliphium tectum
1461	Anthobium atrocephalum
1470	Arpedium quadrum
1474	Acidota crenata

1494	<i>Scaphidium quadrimaculatum</i>
1495	<i>Scaphisoma agaricinum</i>
1497	<i>Scaphisoma boleti</i>
1599	<i>Mycetoporus lepidus</i>
1618	<i>Ischnosoma splendidum</i>
1619	<i>Bryoporus cernuus</i>
1624	<i>Lordithon thoracicus</i>
1628	<i>Lordithon lunulatus</i>
1634	<i>Sepedophilus littoreus</i>
1635	<i>Sepedophilus testaceus</i>
1642	<i>Sepedophilus pedicularius</i>
1663	<i>Tachinus rufipes</i>
1665	<i>Tachinus pallipes</i>
1674	<i>Tachinus corticinus</i>
1675	<i>Tachinus laticollis</i>
1682	<i>Aleochara brevipennis</i>
1698	<i>Aleochara moerens</i>
1724	<i>Oxypoda umbrata</i>
1735	<i>Oxypoda alternans</i>
1857	<i>Geostiba circellaris</i>
1898	<i>Atheta subtilis</i>
1920	<i>Atheta fungi</i>
1972	<i>Atheta graminicola</i>
2103	<i>Encephalus complicans</i>
2106	<i>Bolitochara pulchra</i>
2187	<i>Cyphon coarctatus</i>
2209	<i>Geotrupes stercorosus</i>
2231	<i>Aphodius rufipes</i>
2329	<i>Pyropterus nigroruber</i>
2360	<i>Rhagonycha testacea</i>
2362	<i>Rhagonycha lignosa</i>
2364	<i>Rhagonycha atra</i>
2365	<i>Absidia rufotestacea</i>
2369	<i>Malthinus punctatus</i>
2379	<i>Malthodes minimus</i>
2427	<i>Selatosomus nigricornis</i>
2466	<i>Dalopius marginatus</i>
2478	<i>Microrhagus pygmaeus</i>
2484	<i>Hylis cariniceps</i>
2490	<i>Trixagus dermestoides</i>
2491	<i>Trixagus carinifrons</i>
2622	<i>Ptinus subpilosus</i>
2645	<i>Anobium rufipes</i>
2670	<i>Dorcatoma dresdensis</i>
2687	<i>Tillus elongatus</i>
2712	<i>Dasytes plumbeus</i>
2757	<i>Epuraea boreella</i>
2773	<i>Epuraea silacea</i>
2796	<i>Meligethes difficilis</i>
2828	<i>Pocadius ferrugineus</i>
2837	<i>Glischrochilus hortensis</i>
2842	<i>Aspidiphorus orbicularis</i>
2851	<i>Rhizophagus dispar</i>
2852	<i>Rhizophagus bipustulatus</i>
2853	<i>Rhizophagus nitidulus</i>
2900	<i>Henoticus crenatus</i>
2925	<i>Cryptophagus badius</i>
2991	<i>Atomaria nigrirostris</i>
3010	<i>Triplax aenea</i>

3011	<i>Triplax russica</i>
3012	<i>Triplax scutellaris</i>
3015	<i>Dacne bipustulata</i>
3037	<i>Cerylon histeroides</i>
3038	<i>Cerylon ferrugineum</i>
3051	<i>Mycetina cruciata</i>
3052	<i>Endomychus coccineus</i>
3146	<i>Enicmus rugosus</i>
3147	<i>Enicmus testaceus</i>
3166	<i>Aridius nodifer</i>
3222	<i>Cis boleti</i>
3265	<i>Mycetophagus multipunctatus</i>
3266	<i>Mycetophagus fulvicollis</i>
3295	<i>Schizotus pectinicornis</i>
3308	<i>Salpingus ruficollis</i>
3413	<i>Lagria hirta</i>
3420	<i>Anaspis thoracica</i>
3457	<i>Hallomenus binotatus</i>
3498	<i>Rhagium mordax</i>
3528	<i>Leptura quadrifasciata</i>
3853	<i>Crepidodera fulvicornis</i>
4064	<i>Polydrusus flavipes</i>
4071	<i>Polydrusus mollis</i>
4502	<i>Dryocoetes autographus</i>
4508	<i>Trypodendron domesticum</i>

s:a arter: 140 st

Fotnot:

Bilden på omslagets framsida visar en av Testeboåns Naturreservatets vackraste plats, jätteekarna vid Nyhammarsån där lövskogen domineras av ek, lind, ask och hassel med inslag av lönn, rönn, hägg, sälg och björk.

Baggen på omslagets framsida är den Bruna Guldbaggen, *Liocola marmorata*.

Det avbildade exemplaret fångades i betesfällan på ekön i Grytströmmen vid Sjuforsholmen. Det är det nordligaste fyndet av denna art i Sverige. Ytterligare 3 exemplar påträffades i den s.k. Engelska Parken i Oslättfors